

**Kystbeskyttelse
Gribskov**

Formand for Miljø- og Fødevarerudvalget
Pia Adelsteen
pia.adelsteen@ft.dk

Dato:
5. december 2016

Høring i Folketingets Miljøudvalg d. 23.11 2016

Undertegnede havde den fornøjelse at være tilhørere til Miljøudvalgets høring om kystsikring i sidste uge.

Vi kunne konstatere en række vægtige, gode og engagerede indlæg, som belyste en bred vifte af de problemstillinger, som vi - der er involverede i arbejdet med Kysterne - har tæt inde på kroppen.

Vi hilser de foreslåede ændringer i klageadgang og høring i kystbeskyttelseslovens Kapitel 1A velkomne.
Det er afgørende, at sagsbehandlingstiden nedbringes.

Vi har imidlertid oplevet andre store problemer - på tidligere tidspunkt i projektførelsen, dvs. før Kap 1A processen er igangsat.

Når der tales om helhedsløsninger på erosionsproblemer, hvor sandfodring indgår i større skala, giver Kystbeskyttelsesloven slet ikke tilstrækkeligt vejledning om, hvorledes omkostningerne skal fordeles. Derfor er det indtil nu ikke lykkedes for de lokale politikere - hverken i Frederiksborg Amt eller Gribskov kommune - at igangsætte et større helhedsorienteret kystsikringsprojekt, trods flere storstilede tiltag.

Det har den konsekvens, at erosionstruede grundejere er lus mellem to negle - Kystdirektoratet, der stiller krav om sandfodring og de lokale politikere, der ikke kan få truffet beslutning om en betalingsmodel, der kan få fornøden tilslutning.

Vi er helt enige i den erkendelse, der også blev udtrykt på høringsmødet, nemlig at sandfodring er en omkostningseffektiv metode. Men den kan ikke stå alene. Der er ikke problemer med betaling af de faste anlæg - det skal betales af de kystsikringslag eller kystgrundejere, der bliver beskyttet.

Problemet er betaling af sandfodringen, fordi sandet flytter sig, og det er mindre synligt, hvorledes sandet beskytter kysten.

I det netop fremlagte skitseprojekt for Nordkystens Fremtid ¹ konkluderer rådgiverne, at den bedste beskyttelse mod kronisk og akut erosion på Nordkysten er en kombination af strandfodring med en blanding af sand, grus og ral og skråningsbeskyttelse opbygget af sten (side 17).
Den 'kroniske' erosion kan kun afhjælpes med sand/ralfodring, mens den akutte erosion kan kun forhindres med hård beskyttelse.

Carl H. Nielsen
Rødkildevej 5
3210 Vejby
Mobil: 3141 0560
Email:
formand@raageleje-udsholt.dk

Birgit Lund
Ved Skrænten 1
3210 Vejby
Mobil: 40305741
email
lund@persona-as.dk

¹ <http://www.gribskov.dk/media/2228/a084247-pd-001-nordkystens-fremtid-kystteknisk-skitseprojekt-ver-30.pdf>

Rådgiverne foreslår endvidere, at de private står for de skråningsbeskyttelserne/faste anlæg. Det er vi helt enige i. Dette synspunkt deles af Samvirket af de nordsjællandske Dige- og Kystlag.

Hermed er udfordringen afgrænset til fordeling af omkostningerne til sandfodring.

På høringsmødet stillede Trine Torp spørgsmål til advokat Henriette Soja, Horten om det er muligt at have forskellig betalingsmodel ved forskellige typer af kystbeskyttelsesmetode.

Henriette Soja undlod at besvare spørgsmålet.

Trine Torps spørgsmål er en meget central problemstilling!

Sandfodring har langt større rekreativ værdi – gode strande er en forudsætning for det store antal af sommerhuse og turister, som er et væsentlig fundament for en kommune som Gribskov.

Der bør udarbejdes kriterier for, hvorledes sådanne omkostninger 'objektivt' kan fordeles – det gælder såvel grundejerne som kommunerne. Der skal måske stilles analyseværktøjer til rådighed for kommunerne – så der på et sagligt grundlag kan findes løsninger på, hvad den enkelte kommune skal bidrage med².

Efter hvilke kriterier skal omkostningerne fordeles

- - mellem kommunerne og grundejerne
- - mellem grundejerne indbyrdes

Om staten skal bidrage skal vi undlade at bringe i spil i denne sammenhæng.

Men der er også andre problemer i den nuværende kystbeskyttelseslov.

Hvis et 'privat' kystsikringslag ønsker, at kommunen skal opkræve grundejernes bidrag til kystsikringen sammen med ejendomsskatterne og bidragene få samme pante- og fortrinsret, kræver det, at der gennemføres en Kap 1A proces. Det skal igennem de samme faser, som et helt nyt kystsikringsanlæg – dvs. meget tung proces, der endvidere giver kommunen mulighed for at træffe beslutning om fordeling af bidragene mellem grundejerne, hvilket de typisk allerede har en aftale om, og som de under ingen omstændigheder ønsker at kommunen ændrer hen over hovedet på dem.

Dette har Klitgårdens Grundejerforening i 2016 forsøgt at få gennemført, men måtte trække anmodningen tilbage pga. misforståelser om, hvad anmodningen handlede om.

Kim Valentins forslag om Kystsikringsfonde.

Hvis der kommer meget store omkostninger til beskyttelse mod oversvømmelse

² Vi har f.eks. foreslået, at kommunerne skulle udarbejde cost benefit analyse til belysning af hvilken økonomisk værdi genopretning af strandene ville have for kommunerne. Det vil formentlig vise sig at være en investering der giver et attraktivt afkast. Men det vil kommunerne ikke.

eller erosion, kan det være en god idé at åbne for nogle langsigtede finansieringsmuligheder – det nuværende renteniveau gør det muligt. Det skal være frivilligt. Men det må ikke blive et skalkeskjul for at gennemføre en urimelig fordeling af omkostningerne.

Vi repræsenterer en forening i Gribskov kommune, Kystbeskyttelse Gribskov, ligesom vi også sidder i bestyrelserne for de 2 Grundejerforbund der dækker sommerhusejerne i Gribskov Kommune og Birgit sidder i bestyrelsen for Samvirket, der omfatter kystsikringslagene fra Hundested til Helsingør.

Vi har de sidste mange år arbejdet for en helhedsorienteret kystsikring på hele kommunens kyst. Efter stormen Bodil har vi arrangeret konferencer med deltagelse af politikere, teknikere og embedsmænd, som har været medvirkende til at få søsat det store nordkystprojekt mellem de 3 kommuner på Nordkysten. Ud fra vores erfaringer med at få et helhedsorienteret syn på kystbeskyttelsen kan vi konstatere, at et af de vigtigste spørgsmål i processen med at gennemføre projekterne er (som sædvanlig) spørgsmålet om hvem der skal betale.

Vi vil gerne præsentere Miljø- og Fødevarerudvalget for de erkendelser vi er nået frem til om, hvorledes man kan opbygge betalingsmodeller, når projektet drejer sig om sandfodring.

Venlig hilsen

Carl H. Nielsen

Birgit Lund